

Beszámoló

Az ösztöndíj ideje alatt lehetőségem nyílt intenzíven dolgozni, és számos művet létrehozni, beleértve szobrokat, installációkat és festményeket. Két monumentális festményt készítettem (200x300 cm), két nagyméretű installációt (140x200 cm x 2), egy négydarabos szoborsorozatot, valamint számos kisebb és nagyobb festményt. Ez az időszak lehetőséget adott arra, hogy kísérletezzek különböző technikákkal és anyagokkal, és elmélyítsem művészi gyakorlatomat.

Az ösztöndíjas időszak egyik kiemelkedő alkotása a „Let’s Play 2025” című installáció, amely két darabból áll. Geometrikus formákból épül fel, különböző méreteken és színeken, amelyeket fehér MDF-lapra rögzítettem, dinamikusan elrendezve, hogy a kompozíció mozgás érzetét keltse. Az alapanyagot vászonnal kasíroztam, majd olajfestékkel dolgoztam ki a felületet. A koncepcióm abból indult ki, hogy a festményeimben korábban megjelenő csőformákat kiszabadítsam a vászon síkjából, és térbeli, háromdimenziós objektumokká alakítsam őket. Ez az installáció először a Szatmárnémeti Szépművészeti Múzeumban került bemutatásra, a „Kinesis” című egyéni kiállításom részeként. [link]

https://www.facebook.com/events/1313152846797806?locale=ro_RO

A tárlat célja a mozgás, a dinamika és a térbeliség kapcsolatának vizsgálata volt, amelyet a festészet és az installáció határán mozgó alkotások segítségével fejeztem ki. Véleményem szerint ez volt az egyik legsikeresebb kiállításom, mivel a térbeli elemek és a festmények együttese erőteljes vizuális élményt nyújtottak. A kiállításról két cikk is megjelent a Szamos folyóiratban [link], amelyek részletesen bemutatták a tárlatot és annak jelentőségét. Az első cikk a megnyitót követően számolt be az eseményről, míg a második írás a februári lapszámban jelent meg, és mélyebb elemzést nyújtott a kiállított művekről.

<https://szamos.ro/tag/tivadar-andrea/>

A „Kinesis” című tárlaton nemcsak festményeket és installációkat mutattam be, hanem először állítottam ki a színes vázlataimat, amelyeket „Színtanulmányok” címmel egy installációban helyeztem el. Ez a sorozat 24 darab, olajjal papírra készült, bekeretezett vázlatból állt, amelyeket dinamikusan installáltam, hogy párbeszédet hozzanak létre egymással. A vázlatok fontos szerepet játszottak a munkámban, mivel az ösztöndíjas időszak alatt kezdtem el mélyebben kísérletezni a színekkel és azok egymásra hatásával. A célom az volt, hogy ezekkel a tanulmányokkal megalapozzam a nagyobb kompozícióimat, és felfedezzem a színek viselkedését különböző formákon és felületeken.

A kiállítás kontextusában a „Színtanulmányok” egyfajta vizuális naplóként is működött, amely betekintést engedett a művészi folyamatomba. Ez az installáció kiegészítette a térbeli munkáimat, bemutatva, hogyan fejlődtek a kompozíciók és a színhasználat az idő során.

A szobrászati kísérletek és a végső sorozat hatalmas kihívást jelentettek számomra, és az ösztöndíj ideje alatt folyamatosan kísérleteztem különböző anyagokkal és technikákkal. Dolgoztam polisztirollal, plexivel és fémmel, hogy megtaláljam azt a formanyelvet, amely a legjobban kifejezi művészi elképzeléseimet. A végső szoborsorozat négy darabból áll, és a fő anyaga a hegesztett fém. Az egyes elemek felületkezeléséhez zománcfestéket használtam – néhány darabot ecsettel festettem, míg másokat szórópisztollyal vittem fel a felületre, ezzel különböző textúrákat és hatásokat értem el. A szobrok esetében a modern építészeti struktúrák és az ipari formatervezés hatottak rám. Olyan szerkezeti megoldásokat kerestem, amelyek egyszerre biztosítanak stabilitást és könnyedséget, ezért a hegesztett fémeket úgy alakítottam, hogy a kompozícióban lebegő érzetet keltsenek.

Minden szobor egy alaplapra van rögzítve, amely stabilitást ad az elrendezésnek. Az alkotások fő elemei a hengeres formák, amelyek a festményeimben is megjelentek korábban, de itt térbeli objektumokként kaptak új értelmet. Minden darab egyedi festésű, így a forma és a szín egymással összhangban hozza létre az összképet. Ez a sorozat az ösztöndíjas időszak egyik legfontosabb eredménye, hiszen nemcsak technikai fejlődést jelentett számomra, hanem egy új dimenziót is adott a művészetemnek. Nagyon elégedett vagyok az első szobraimmal. Hosszú munka és kísérletezés után olyan megoldásokra jutottam, amelyekkel jelenleg elégedett vagyok, és a jövőben tovább fogok dolgozni ezeken a 3D-s tárgyakon.

Ez az ösztöndíj elsősorban szabadságot adott nekem. Minden időmet az alkotásnak szentelhettem, és ebben az időszakban rendkívül produktív voltam. Másrészt a támogatás lehetővé tette, hogy beszerezsem azokat az anyagokat, amelyekre szükségem volt a kísérletezéshez és a végleges művek létrehozásához.

Az egyik legnagyobb eredmény számomra, hogy sikerült megszerveznem első egyéni kiállításomat szülővárosomban, Szatmárnémetiben, 2025 februárjában. Ez a tárlat az első olyan kiállítás volt, amelyet teljes mértékben én terveztem és szerveztem, a koncepciótól a kivitelezésig. Az ösztöndíj fedezte a kiállítás összes költségét, beleértve a nyomdai anyagokat (szórólapok, plakátok), a protokollt, a fotóst, valamint természetesen az összes alkotói anyagot, amelyek nélkül a művek nem jöhettek volna létre.

Ez az időszak rendkívül értékes tapasztalat volt számomra, nemcsak művészileg, hanem szervezési és logisztikai szempontból is. Az ösztöndíj lehetőséget adott arra, hogy teljes mértékben a művészetemre koncentráljak, és egy olyan kiállítást hozzak létre, amely valóban tükrözi az alkotói világot.

Hálásan köszönöm a Communitas Alapítványnak ezt az ösztöndíjat, amelyet immár második alkalommal nyerhettem el. Ez a támogatás nemcsak anyagi segítséget jelentett, hanem lehetőséget adott arra is, hogy teljes mértékben az alkotásnak szenteljem az időmet, és megvalósítsam azokat a művészeti kísérleteket és projekteket, amelyeket megterveztem.



„Let's Play 2025” installáció



„Színtanulmányok 2024-2025”



"Tárgyak a térben 2025"





ANDREA TIVADAR



KINESIS

18 Ianuarie-8 Februarie 2025

Vernisaj: sâmbătă, 18 ianuarie, ora 14:00
Muzeul de Artă Piața Libertății 21, Satu Mare

Kinesis

A mozgás perspektívái

Tivadar Andrea szatmári festőművész az Aurel Popp Művészeti Líceum elvégzése után a kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezői Egyetemen folytatta tanulmányait festészet szakon, ugyanott szerzett mesteri fokozatot, majd ezt követően doktori diplomát.

Andrea a vizuális kifejezés kevésbé konvencionális módjait kutatja. Az alkotás folyamatában a valóságtól való elvonatkoztatás eszközeit használva, lemond az elbeszélésről, a narráció szükségességéről, helyette az érzelmekre és az érzésekre koncentrál. Ösztönösen, néhol szabályos és egyszerű beavatkozások, máshol konfliktusokkal teli részletekkel, szándékos véletlenekkel gazdagítja az olajrétegeket.

A vizuális ingerek halmozásával – lebegő és változatos formák, élénk színek – fokozza a hatást és egy új, eddig ismeretlen dimenzióba repíti a mű befogadóját. Alkotásai nem a hagyományos tér-idő világára épülnek hanem a bennünk rejlő végtelenségről és folyamatokról szólnak.

Minden egymást követő munka belső képünk pillanatképe, melyek ingerlik képzeletünket, olyan kérdésekre keresve a választ, amelyeket más kontextusban talán soha nem tennénk fel.

Mitroi Timea
kurátor

